

Un actiu repòs a La Seu de Manresa

Dm, 11/08/2020 per Catalunya Religió

(*Ramon Bassas -CR*) Home discret i més aviat d'aparença tranquil·la i calmada, el manresà **Jordi Simon i Vilarasau** no para. “Durant més de 10 anys em vaig dedicar al món del periodisme escrit, televisiu i radiofònic. i des de fa més de 10 anys acompanyo i formo a persones per al seu desenvolupament personal, professional i espiritual”, es presenta. Forma part també del grup [Inspiració 2022](#) “que es dedica a vetllar pel nucli fonamental d'allò que es commemora: el valor intangible d'un procés de transformació interior viscut per **Ignasi de Loiola** fa cinc-cents anys a Manresa”, afegeix. Però també és un membre actiu del [Grup Vivarium Minorisa](#), dedicat a llegir, comentar i divulgar l'obra del filòsof i teòleg **Raimon Panikkar**, amb jornades, exposicions i altres actes. No para.

Per aquesta secció '[Estiu a casa](#)', de visites recomanades, en Jordi ens proposa acostar-nos a la [Basílica de Santa Maria](#) de La Seu de Manresa, emplaçada sobre el Puig Cardener, un turó que s'aixeca a la riba esquerra del riu Cardener i que ha estat considerat el nucli originari de la ciutat. Es tracta d'un edifici gòtic català del segle XIV. “Al segle IX ja hi havia una primitiva església dedicada a Santa Maria”, diu en Jordi. “Posteriorment, va ser construïda una nova església romànica del segle XII. L'actual temple és obra de l'arquitecte Berenguer de Montagut que també va fer Santa Maria del Mar i la catedral de Palma”.

És imponent, sí. La Basílica fa 68 metres de llargada i 33 d'amplada. La nau central fa 18 metres “i és la segona més ampla de Catalunya després de Girona”, apunta. A banda dels oficis religiosos, sempre acull nombrosos esdeveniments culturals. I en Jordi, bon amfitrió —“sempre m'ha agradat portar-hi convidats”, s'excusa— ens en fa una visita completa. Prepareu-vos. “La planta és un exemple paradigmàtic de l'arquitectura catalana amb tres naus, caracteritzades per la gran amplitud de la central, sense creuer i es tanca amb una girola a l'absis heptagonal. El claustre és del segle XVII d'estil neoclàssic i, al recent inaugurat espai Oliba, es pot visitar el claustre romànic de la Seu. Està format per quatre grans arcs de mig punt del nivell inferior del segle XI i les quatre arcades superiors probablement

siguin del segle XII. També destaquen la rosassa principal de 8 metres de diàmetre, trenta grans finestrals ogivals, divuit contraforts a l'entorn de l'edifici amb els seus arcbotants dobles, la imatge de la Mare de Déu de l'Alba que presideix l'altar i el timpà romànic que es pot veure a la façana que dona al claustre i amb una reproducció d'aquest a l'exterior, al costat nord de la Seu, vora la porta de Santa Maria. A principis del segle XX es completà la façana principal i el baptisteri que són obra de l'arquitecte manresà Alexandre Soler i March. L'any 1931 va ser declarat monument històrico-artístic.”

Dins de la basílica no us podeu perdre, per exemple, els quatre retaules que hi ha exposats a les capelles laterals que són un conjunt important i representatiu de la pintura gòtica catalana, dedicats a Sant Marc, a Sant Nicolau i Sant Miquel, el de la Santíssima Trinitat i sobretot el de l'Esperit Sant. “També cal destacar l'important frontal florentí, obra de Geri di Lapo que hi ha al Museu de La Seu, fet amb tela de lli brodada amb fil d'or i sedes de colors. Al museu també es pot trobar el Crist Romànic de Manresa, les arquetes de plata que contenen els Cossos Sants, relíquies dels patrons de Manresa, és a dir Santa Agnès, Sant Maurici i Sant Fruitós, a més de fragments de retaules barrocs i diversos objectes litúrgics i d'orfebreria”, apunta en Jordi. També ens recomana visitar la cripta i al costat del baptisteri hi ha el sepulcre del Canonge Mulet, obra de l'escultor Josep Sunyer, “i just a sobre, podreu veure el quadre de l'Assumpció de la Mare de Déu amb tots els sants d'Antoni Viladomat, que recentment ha estat restaurat i retornat al temple, que és considerat un dels quadres més destacats d'aquest gran artista del barroc català”, m'informa. Ep! Serà després de la Capella dels Dolors de Santa Maria de Mataró, salto quan sento parlar de Viladomat, aixecant el dit entre tant d'aclaparament artístic i amb una mica d'orgull.

A la [web de La Seu de Manresa](#) hi trobareu els horaris i tot el que vulgueu, i hi podeu reservar les visites, tot i que millor que no hi aneu els diumenges i festius tarda de juliol i d'agost perquè està tancada.

—Deia al principi que no pares. Com t'ho has fet aquests dies d'aturada per la pandèmia? —plantejo per anar acabant.

—“Doncs m'he dedicat a coneixe'm més a mi mateix, aprenent a gestionar millor les pors i emocions viscudes, i també a gaudir de les coses més quotidianes amb la família. A cuidar-los i apreciar més aquestes petites coses que fem amb ells diàriament. També dedicar temps del dia a pregar i a practicar mindfulness en moviment amb petits exercicis de ioga i tai-txi, així com també meditacions més estàtiques i llargues”.

—Déu n'hi do.

—“Bé, també vaig aprofitar per practicar les aficions que tinc i que practico poc com són pintar aquarel·les, llegir, cantar o escoltar música. I ara per les vacances aprofito per conèixer indrets o monuments de ciutats i pobles propers i visitar altres racons ja coneguts”.

Un activíssim pla de reposos, ja ho veieu. Una soledad sonora. Jo no sé com es menja, però en Jordi, impassible, sembla que sí que ho sap ben bé quan em respon amb el seu permanent somriure.

Mapa: